

слідкувати за тенденціями в цьому питанні, запроваджувати нові методики, спираючись на дослідження колег та свій професійний досвід. Розуміння, як зацікавити чи вмотивувати дітей певного віку, зробить проведення танцювальних занять задоволенням і для дітей, і для хореографів. На мою думку, у складних умовах сьогодення хореографи-викладачі мають ще більшу увагу приділяти ментальному здоров'ю дітей, і танцювальне мистецтво є чудовим інструментом, а знання вікових особливостей є ключем.

А. Омельченко

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ХОРЕОГРАФІВ

A. Omelchenko

APPLICATION OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN THE TRAINING OF FUTURE CHOREOGRAPHERS

Умови воєнного часу завжди ставлять перед суспільством ряд складних завдань і вимагають знаходження ефективних рішень. У сфері освіти, мистецтва та культури це не є виключенням. Одним із завдань науково-педагогічних працівників в умовах воєнного стану є підтримання рівня якості викладання та зацікавленості здобувачів вищої освіти в навчанні. Досягненню окресленої мети сприятиме впровадження в навчальний процес нових підходів до викладання освітніх компонентів.

Сьогодні численні дослідження підтверджують значну перевагу інтерактивних методів навчання над традиційними методами. Інтерактивні методи навчання — це підхід, за яким здобувачі вищої освіти залучаються в процес навчання через дискусії, групову роботу, кейс-методи та інші форми. Запровадження таких методів залежить від доступності до інформаційно-комунікаційних технологій здобувачів освіти. Інформаційно-комунікаційні технології (від англ. *Information and communications technology*) — це сукупність сучасної комп'ютерної техніки, засобів телекомунікаційного зв'язку та програмного забезпечення, яка дозволяє здійснювати інтерактивне супроводження сучасних технологій навчання (*далі — ІКТ*). Основним завданням сучасних ІКТ є розробка інтерактивного середовища, керування пізнавальною діяльністю здобувачів та доступ до сучасних інформаційно-освітніх ресурсів (електронні підручники, різні бази даних, освітні сайти тощо).

Як зазначає у наукових працях Фоменко О. В., у класичному вигляді донесена до здобувачів освіти інформація навчального матеріалу засвоюється лише на 5%. Під час читання — на достатньому рівні засвоюється 10%, у процесі роботи з відео-та аудіоматеріалами — не більше 20%, під час демонстрації будь-чого — 30%. Під час дискусії засвоюється майже 50% навчального матеріалу, у процесі виконання практичних дій — 75%. Утім найвищі результати успішності здобувачі освіти можуть отримати тоді, коли будуть навчатися не тільки під час онлайн чи офлайн занять, а й самостійно виконувати додаткові завдання, поглиблювати знання з різних наукових джерел та відеолекцій. Це сприятиме не тільки засвоєнню матеріалу до 100% з відповідного освітнього компонента, а й інтелектуальному саморозвитку та самовдосконаленню здобувача освіти.

Зважаючи на основні педагогічні принципи, що відображають загальні вимоги до змісту й організації освітнього процесу при дистанційній формі навчання у закладах вищої освіти, доцільно застосовувати різні інтерактивні методи. Адже

здобувачам іноді важко сприйняти інформацію в онлайн-режимі під час практичних занять та відтворити її в первинному вигляді. Коли викладач-хореограф працює дзеркально, здобувачам не завжди вдається сприйняти інформацію в онлайн-режимі, зорієнтуватись у просторі і відтворити відповідний елемент хореографічної композиції. Враховуючи зазначене, слід виокремити наступні методи, що сприятимуть оволодінню матеріалом на високому рівні:

1. Метод складання та обміну хореографічними завданнями.
2. Метод аналізу конкретних сюжетних ситуацій танцю.

Отже, перше, що виокремлює складання та обмін хореографічними завданнями з інших методів активного навчання, це те, що основою цього методу може бути лише цілісна танцювальна модель, а не окремі її елементи. Друга принципова відмінність полягає в тому, що динамічність модельованої системи виявляється в наявності «ланцюжка рішень». Рішення, що приймається учасниками танцю на основі початкової інформації, впливає на модель об'єкту управління, змінюючи його початковий стан. Відомості про ці зміни через систему оцінювання учасників при виконанні сюжетів танцю поступають в єдину хореографічну композицію. Цей метод тісно взаємопов'язаний з методом аналізу конкретних сюжетних ситуацій танцю, що поєднує характерні ознаки композиції загалом. Це робить їх найбільш ефективними методами активного навчання, але і найбільш трудомісткими при розробці індивідуальних творчих завдань. Для застосування зазначених методів навчання доцільно застосовувати ІКТ та інтернет-ресурси, що сприятимуть ознайомленню з прикладами певних хореографічних елементів у практичній площині, підбору відповідної музичної композиції і виконанню практичного завдання з відповідної теми за допомогою відеозйомки.

Беручи до уваги той факт, що не всі здобувачі мають можливість бути присутніми на заняттях, викладачі можуть робити записи аудіовізуальних матеріалів до відповідних тем курсу і розмішувати на доступних платформах для подальшого вивчення здобувачами. Це дозволить викладачу оцінити рівень засвоєння матеріалу та визначити певні елементи композиції, які слід опрацювати здобувачу додатково, або провести індивідуальне заняття чи консультацію для нього. А для здобувачів такі методи дозволять виконувати практичні завдання, аудиторну та самостійну роботу у відеоформаті, зважаючи на безпекову ситуацію в регіоні у зручний час. Слід зауважити, що, створюючи хореографічну композицію та обираючи музичний супровід, необхідно враховувати національну ідентичність та проблемні аспекти нашого суспільства.

Принагідно відзначити, що для перевірки ефективності використання ІКТ здобувачам освіти доцільно використовувати мотиваційний, когнітивний та процесуальний критерії. Оскільки вони спрямовані як одноосібно, так і в загальному застосуванні розкрити здатність до самовдосконалення та здатність до самоаналізу професійних вмінь, знань та навичок, що виокремлюють рівень засвоєння та сприйняття нових знань здобувачами вищої освіти. Така методика спрямована на встановлення зворотного зв'язку в процесі навчання між викладачами та здобувачами освіти — це дозволяє своєчасно здійснювати корекцію траєкторії отриманих знань майбутніх хореографів, що в свою чергу спрямована на оволодіння професійними вміннями з урахуванням методологічних підходів при формуванні до професійної діяльності. Важливо, щоб отримані знання майбутні викладачі мали можливість реалізувати в практичній площині — це залежить не

тільки від рівня набутих знань, а й від особистісних якостей, адже викладач повинен бути креативним, творчим, цілеспрямованим, етичним, толерантним і духовно збагаченим. *Оскільки кожен хореограф несе за собою певну пляяду культури*, то кожен викладач-хореограф повинен керуватися принципом від простого до складного.

Принадібно відзначити, що окрім викликів, з якими стикаються здобувачі вищої освіти в умовах воєнного стану, є і певні переваги. По-перше, підвищення відповідальності та дисципліни, оскільки вони повинні бути готові до навчання та виконання своїх обов'язків у будь-якій ситуації. По-друге, розвиток креативних навичок, що сприяє застосуванню нових підходів та інтернет ресурсів при формуванні графічних зображень композиції. По-третє, поглиблення своїх знань та навичок, самоосвіта на різних платформах та інтернет-ресурсах, таких як: Prometheus — українська платформа масових відкритих онлайн-курсів, яка дає можливість переглядати безкоштовні навчальні курси університетського рівня від викладачів; Освітній Хаб EduHub.in.ua — українська платформа навчальних курсів, спрямована на розвиток soft skills молоді; Format Factory, Sony Sound Forge, Bigasoft Total Video Converter, Xilisoft Video Converter — форматуючі програми, спрямовані на виокремлення музики з відео для створення фонограм.

Окреслені аспекти сприяють розв'язанню професійних хореографічних завдань, що виникають у реальних ситуаціях педагогічної діяльності в умовах сьогодення. При цьому слід наголосити, що з урахуванням складних обставин, у яких знаходиться Україна, всі учасники освітнього процесу повинні обов'язково дотримуватися академічної доброчесності. Відповідно до ст. 42 Закону України «Про освіту» академічна доброчесність — це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та / або наукових (творчих) досягнень.

Резюмуючи викладене, слід зазначити, що освітній процес з підготовки майбутніх хореографів є складним та різностороннім і вимагає значної уваги та спеціальних підходів, особливо в умовах воєнного стану. Утім, використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій та інтерактивних методів навчання за підтримки викладачів сприятиме успішному завершенню навчання здобувачами вищої освіти та збереженню зацікавленості до обраної професії.

Є. Сластіна

СТРУКТУРНО-ЛЕКСИЧНІ ХОРЕОГРАФІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОБУДОВИ ПАССАМЕЦЦО

Ye. Slastina

STRUCTURAL AND LEXICAL CHOREOGRAPHIC FEATURES OF THE CONSTRUCTION OF THE PASSAMEZZO

Важливим завданням сучасних досліджень у галузі мистецтва хореографії є систематизація нових знань і виявлення певних правил та закономірностей, на основі яких формувались танцювальні стилі та розвивалась теорія хореографії.

У XVI столітті існувала ціла група імпровізаційних танців, а саме: Canario, Galliard, La Corrente, La Nizzarda, Tordiglione, Pavaniglia та Passamezzo. Особливість цих танців у тому, що виконавці, вивчивши основну схему танцю та низку різноманітних варіацій (*mutanze*) та переходів (*passeggi*), могли за своїм бажанням